

Należy przyjąć, iż zbiór studiów *Debiuty Mickiewicza, debiuty romantyków* otworzy dyskusję wokół wszelkich możliwych odmian inicjacji literackiej, nie tylko debiutu, i stanie się źródłem dla kolejnych rozpraw naukowych. Problematyka ta była dotąd traktowana jako kwestia drugorzędna, albo podejmowano ją w osobnych artykułach, skądinąd niekiedy znakomitych, które nie doczekały się kontynuacji i przeszły bez echa [...]. Redaktorzy już we wstępie odnotowują ów deficyt literaturoznawczy, któremu usiłują sprostać, pisząc: „Zjawisko debiutu należy do słabiej poznanych nie tylko przez dzieje piśmiennictwa, lecz także socjologię, psychologię literatury. Jeszcze jednak mniej wiemy o prawidłowościach związanych z publikowaniem utworów, które stanowią nowy początek, przełom, otwarcie kolejnej fazy twórczości określonego autora; słowem, o tym wszystkim, co nazwalibyśmy re-debiutem, nowym otwarciem”.

z Recenzji prof. Marka Nalepy
(Uniwersytet Rzeszowski)

Wartość poznawcza przedstawionej książki jest bezdyskusyjna. Biorąc pod uwagę jej tematykę – kwestię debiutu – i znaczenie dla badań literackich, przewiduję, że znajdzie ona czytelników w szerokich kręgach literaturoznawców i będzie przedmiotem żywej dyskusji naukowej. Jej otwarta formuła, wynikająca z „dialogu tekstów”, a także pewien rodzaj „rozmowy z tekstami debiutantów” są zaproszeniem do dyskusji na temat początkowych stadiów twórczości poetów romantyzmu, które – dzięki recenzowanej tu książce – zyskują nareszcie właściwy wymiar i mogą stać się początkiem kolejnych prac dotyczących fenomenu debiutu w każdej dziedzinie sztuki.

z Recenzji prof. Włodzimierza Szturca
(Uniwersytet Jagielloński)

DEBIUTY MICKIEWICZA, DEBIUTY ROMANTYKÓW

DEBIUTY MICKIEWICZA, DEBIUTY ROMANTYKÓW

STUDIA

W 200.
ROCZNICĘ
DEBIUTU
WIESZCZA:
1818–2018